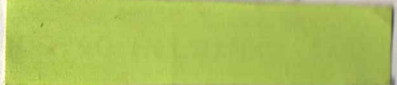

MP 69 ry
Ohrakuja 1 A 6
01370 VANTAA

HUUHTANEN REIJO

Motoristi

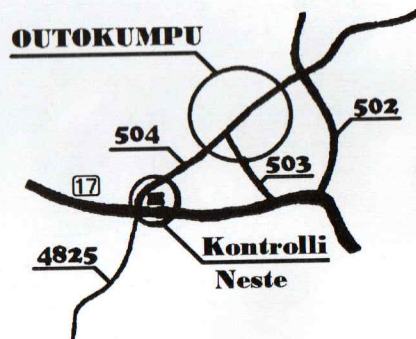
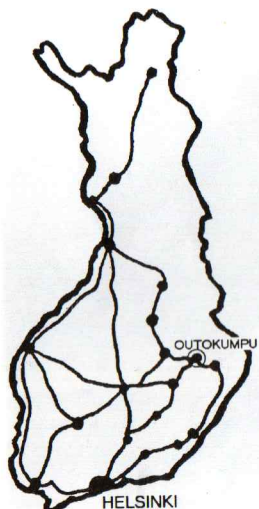
MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY

N:0 3, KESÄKUU 1993

27^s KONTIO RALLI-93

2.7. - 4.7.1993

Motoristi

N:o 3, kesäkuu 1993. 24.vuosikerta.
Ilmestyy : Helmi-, huhti-, kesä-, elo, loka- ja joulukuussa.
Julkaisija: MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.
Jaetaan ilmaiseksi kaikille kerhon jäsenille.

Hallitus

Puheenjohtaja
Antti Kortesuo
Insinöörinkatu 74 B 35
33720 TAMPERE
Puh. k. 931 - 174 333
Email kortesuo@ruuvi.me.tut.fi

Varapuheenjohtaja
Hannu Hoskari
Vantaanrinne 12 A 26
01730 VANTAA
Puh. k. 90 - 878 6972

Kerhoisäntä
Vesa Vieno
Nikkarintie 4 C
27510 EURA
Puh. k. 938 - 501 90
t. 939 - 354 305
949 - 592 723

Sihteeri
Satu Koskela
Humalistonkatu 15 A 1
00250 HELSINKI
Puh. k. 90 - 492 587

Kassanhoitaja
Matti Korhonen
Kurkimäentie 23 C 14
00940 HELSINKI
Puh. k. 90 - 349 9151

Päätoimittaja
Jarkko Järvinen
Pehkusuonkatu 21 B 51
33820 TAMPERE
Puh. k. 931 - 186 812
t. 931 - 462 831
Fax 931 - 465 739

Varajäsenet

Nuorisovastaava
Sanna Antila
Iivantamäenkatu 13
33700 TAMPERE
Puh. k. 931 - 630 596

EAK-vastaava
Toni Korppi
Teekkarinkatu 13 C 46
33720 TAMPERE
Email k125366@cc.tut.fi
Puh. k. 931 - 318 7721

NMR-vastaava
Bo Nyquist
Kilpolantie 20
00940 HELSINKI
Puh. k. 90 - 304 883
949 - 407 606

Aluetoimintavastaava
Jussi Vanha-Aho
Risujontie 92
63400 ALAVUS AS.
Puh. k. 965 - 202 81
t. 965 - 201 30

Jäsenmaksutili
SYP Tampere - Hervanta
224318-12479
Postisiirtotili
Numero 1427 226
Suomen Retkeilymajajärjestö
Yrjönkatu 38 B
00100 HELSINKI
Puh. 90 - 6940 377
Tapiolan asioimisto
Nr 29E - 380869
Painopaikka
Tekstitaso Oy & Offset
Tampere

Toimihenkilöt

Jäsenkirjuri
Jutta Nyqvist
Ohrakuja 1 A 6
01370 VANTAA
Puh. k. 90 - 873 3891
t. 90 - 358 409

Varastonhoitaja
Jaana Korhonen
Kurkimäentie 23 C 14
00940 HELSINKI
Puh. k. 90 - 349 9151

Toimittussihteeri
Riikka Lehto
Insinöörinkatu 88 B 35
33720 TAMPERE
Puh. k. 931 - 175 170

Kerhotavaramyynti
Arto Hallikainen
Wiikintie 8 B 20
02400 KIRKKONUMMI
Puh. k. 90 - 296 3232
t. 90 - 298 6432
Fax

Toimittaja

Piirroksat
Pekka Kukkonen
Tikkakoski

*Aineisto seuraavaan lehteen 16.7. -93 mennessä.
Terveisin Jarkko*

Paljon melua tyhjästä

Rankan ajopäivän jälkeen korvat soivat vielä pitkään illallakin. Tuttu ilmiö, mutta kuinka moni on miettinyt sen syytä. Tuulen humina on voimakasta ja pakoputki pauhaa. Kuinka voimakasta melu kypärän sisällä oikeastaan on? Ja onko se vahingollista kuulolle?

Hetken asiaa ihmeteltyämme päätimme tutkia asiaa työpaikallani Tampereen Teknillisellä Korkeakoululla. Mittausten perusteella on selvinnyt, että ajettaessa 120 km/h tuulen humina aiheuttaa 100 dB(A):n melun korvaan hyvälaatuisella uudella kypärällä. Satasen vauhdissakin on vielä 96 dB(A). Ja vanhoilla tai epäsopivilla "potilla" tähän saa lisätä vielä jopa parikymmentä desibeliä. Ja jos pakoääni kuuluu tuulen huminan yli, se on silloin tietysti vielä voimakkaampaa.

Työsuojelunormien mukaan on olemassa kuulovaurion riski, jos ollaan jatkuvasti kahdeksan tuntia päivässä yli 85 dB(A):n melussa. Niinpä ei liene epäselvää, että ainakin paljon ajavien on syytä käyttää korvatulppia. Muuten vanhemmiten yleisimmin käytetty sana on "TÄH?"

"Alle tonniset on mopoja ja alle satahepaset on starttimoottoreita", opetti eräs motoristi-isä lapsensa sanomaan. Mielenkiin-

toista nähdä, ajetaanko Euroopan Yhteisössä tulevaisuudessa vain käynnistysmoottoreilla. EMU-uutisten mukaan päätös sadan hevosvoiman katosta moottoripyörille on EY:n komissiossa brittien pyynnöstä siirretty toistaiseksi pöydälle. Se tehtänee kesäkuun 14. päivän kokouksessa. Lobbailu jäsenmaiden kauppa- ja teollisuusministerien kanssa jatkuu siis kiivaasti.

EMU on taas tuonut saatavillemme uusia etuisuuksia: Rasta-motelliketjun alennusten lisäksi saamme 10% hinnasta pois sekä Eurowayn että Silja Linen lautoilla.

Uusi kotimainen kerhoetus liittyy moottoripyöräilyn muuttuviin kustannuksiin. Shell nimittäin lupasi laajentaa Pirkanmaalaisilla jo kokeiluluontoisesti olleen alennuksen (15 p/l bensasta ja 13 p/l dieselistä) koskemaan koko kuusysyä. Nyt nähdään, onko meistä bensan polttajiksi, sillä alennusta on luvassa lisää, jos meidän bensaostomme osoittautuvat riittävän suuriksi.

Motoristi Survival on jälleen osoittanut suosionsa; kiitos Tonille sekä muille koulutajille onnistuneista kursseista Hallissa ja muualla. Ja kiitos kaikille aktiivisesti mukana olleille.

Muistakaa pitää kumipyörät alaspäin!

Antti

Kuvateksti:

Norja ja Honja CB 350 Twin.

Kesäloma lähestyy ...

Haa, tässä päivänä muutamana selailin omaa jäsenrekisterikopiotani kun silmiin pisti asia, josta voisi melkein olla ylpeä (ihan pikkusen vaan), nimittäin tällä hetkellä tämä samainen lehti on matkalla yli suuren merien kohteena uusi manner eli Ameriikka, sekä myös Viroon, Saksaan, Ruotsiin, Norjaan ja Tanskaan.

Tuli vain mieleen, että kun nämä henkilöt nyt kuitenkin ovat pääasiassa suomalaisina, toivottavasti motoristeina, näkemässä ja kokemassa suuren maailman touhuja ja ihmeitä, niin olisi varmasti mielenkiintoista lukea tässäkin lehdessä esim miltä virolainen tai vaikkapa amerikkalainen motoristikulttuuri tuntuu ja näyttää. Eli pienikin juttu olisi varmasti mielenkiintoista luettavaa.

No, kun nämä harvat ja valitut ovat jo päässeet Suomesta tarpeeksi kauaksi, niin katseeni kääntyy tähän kesään ajatellen, että muistaisivatko ja viitsisivätköhän kerholaiset ottaa paljon kuvia omilta reissuiltaan. Olisi sitten talvella hyviä juttuja kerholehdessä.

Motoristi Survivalissa Hallissa noin 50 motoristia kohensi ajotaitojansa kuluvan kesän yllätyksien varalta. Taas oli viety kurssia askel eteenpäin kun ensimmäistä

kertaa järjestettiin jatkokurssi, joka keskityi enemmän ajamiseen kuin luokassa istumiseen.

Niin, olisikohan jäsenistön joukossa kehtää, joka haluaisi järjestää Perherallin tänä vuonna. Periaatteessa tarvitaan vain paikka ja sauna, ohjelmaa lapset kyllä osaavat järjestää, joko perheen vanhempien opastuksella tai sitten ilman. Tapahtuman luonnehan on kuten nimikin viittaa, leppoisa motoristiperheiden kohtaaminen.

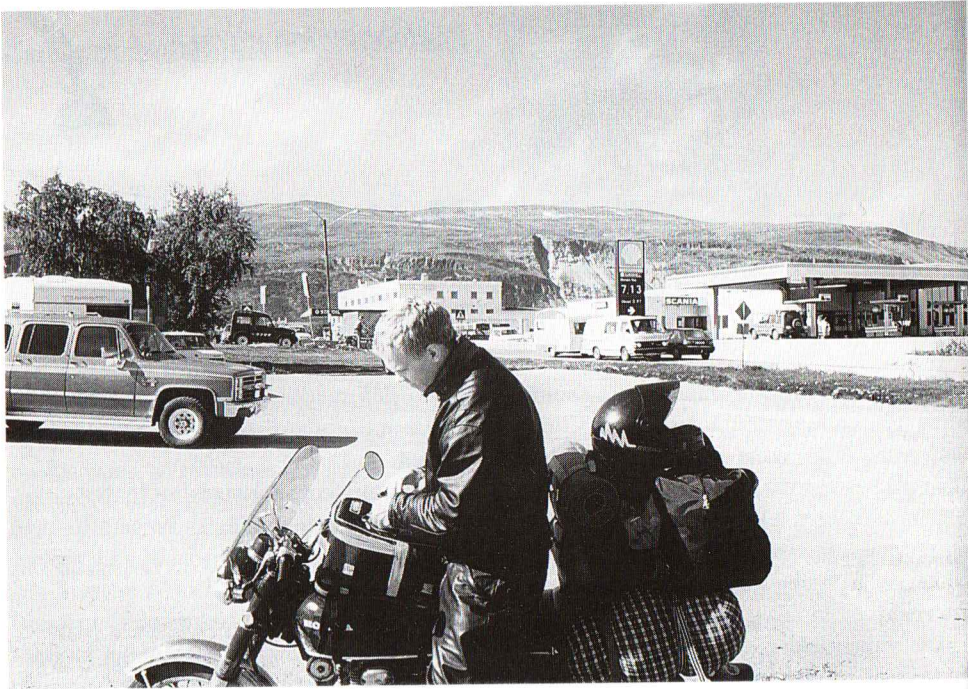
Hupsis ja ryskis!

Taas aiheutettiin vähän romua, eli vaihteeksi tein BMW -kauppiaat onnellisiksi, kolaroimalla taas vähän pyörääni. No, onni onnettomuudessa, ei tapahtunut mitään vakavampaa, vaan selvittiin pienillä lihaskiivoilla ja "lompakon" reilulla raottamisella.

Taas oppi sen, ettei liikenteessä voi ajatella mitään muuta kuin ajamista. Siis kaikki keskittymiskyky liikenteen seurantaan, sillä joskus se "läheltä piti" voi muuttua lenteleviksi motoristeiksi.

"Varma" tieto kertoo muuten, että Kontio -rallin kontrolli olisi Outokummussa, joten tavataan siellä ja vietetään yhdessä kesän yhtä kohokohtaa.

Kontiossa tavataan Jarkko

Tauolla Lakselvissä.

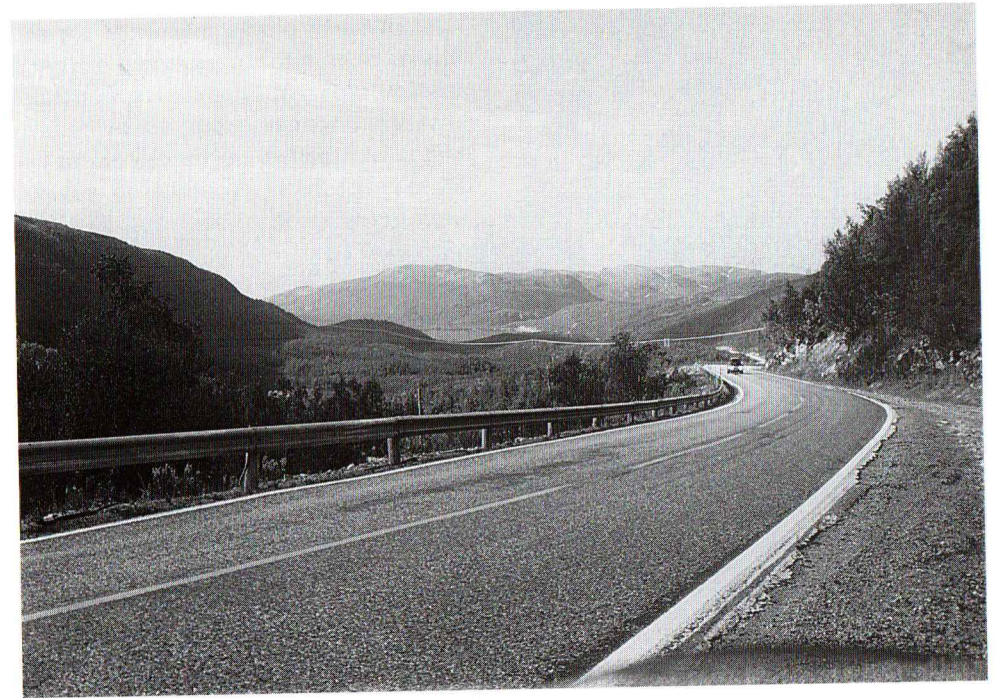
Joskus käy näinkin

Tosi motoristi lähtee reissuun vehkeellä kuin vehkeellä kun mieli tekee. Niinpä eräänä elokuun lauantaina polkaisin käyntiin täyteen pakatun Hondani ja käänsin eturenkaan kohti pohjoista ja...

Opintorahalla ei opiskelija paljon mäsäile, mutta jos pyöräkuume vaivaa niin, että näköä haittaa, on silloin jotain tehtävä. Takataskuani kokeiltuani totesin, että on onni, että on ees joku tonni. Lähin pyöräehdokas löytyi kaverin autotallista, vanha CB 350. Se oli parhaat päivänsä nähnyt, mutta ei hullumpi peli. Kevään koittaessa laitoin Timon kanssa öljyä koneeseen ja bensaa tankkiin. Ensiapukurssin käyneinä elvytyks-

onnistui hyvin ja kiiltävistä Dunstallin putkista kuului sievä nelitahdin puputus. Nahkapuku päälle, kypärä päähän ja baanalle. 36 hevosvoimasta tuntui suurin osa olevan tallella. Huippunopeuttakin se otti riittävästi, tai sitten oli hieman mittarivirhettä. Parikymppisenähän mieskin on parhaimmillaan, niin miksi ei pyöräkin olisi.

Kone valutti hieman öljyä, mutta vaikeudethan on tehty voitettaviksi. Kymmenistä pienistä vioista huolimatta kaupat lyötiin lukkoon. Kesä meni "mukavasti" ajellessa ja korjaillessa. Treenauksen tuloksena lopukesästä ei mennyt kuin vajaat 25 minuuttia koneen irrotuksessa. Harjoitus tekee

Norjalaistietä parhaimmillaan.

mestarin. Mikäli jotain hajosi, korvasin osan toisella loppuun kuluneella. Halpaa hubaa, jos ei lasketa työtunteja.

Matkaan

Vihdoin tuli elokuu, kesätyö loppui ja oli aika toteuttaa suunnitelmat. Teltoa, makuupussi, makuualusta ja kassi tarakkaan kiinni ja tankkilaukku eteen painoa tasoittamaan. Työkaluja varasin armottoman määrän, vaikka "tuurillahan se laivakin seilaa", kuten sanotaan. Niin koitti se onnellinen hetki, että pääsin lähtemään.

Sää oli mitä mahtavin Aurinko paistoi ja Honda laulaa rallatteli iloisesti, tai ehkä on parempi puhua kilkattelusta, koska sivuäänä oli niin paljon. Suuntasin kulkuni kohti

Nurmesta ja Kuhmoa. Kuhmossa tankkasin ja kävin soittamassa tuttuni ovikelloa, mutta ei onnistunut. Täytyisi ilmoittaa aina etukäteen kun tulee. Kuhmosta jatkoin matkaa kohti Ämmänsaarta ja Kuusamo. Honda pututteli tasaista tahtia, ja illalla hieman ennen puolta yötä saavuin Kuusamoon. Ajoin keskustan läpi ja katselin lauantai-illan vilskettä, Menoa ja meininkiä näytti olevan täällä pohjoisessakin.

Kävin kioskillä hampurilaisella ja jatkoin eteenpäin. Katselin sopivaa yöpymispaikkaa ja tarkastin muutaman pikkutien, kunnes löysin mukavan paikan erään lammen rannalta. Purin tavarani ja pystytin teltan. Läheiseltä kesämökiltä kuului juhlinnan ääniä, mutta se ei väsynyttä matkailaista haitannut. Pistin tavarat teltan sisään ja hyppäsin makuupussiin.

Tauko Sallatunturin lähellä.

Ongelmia

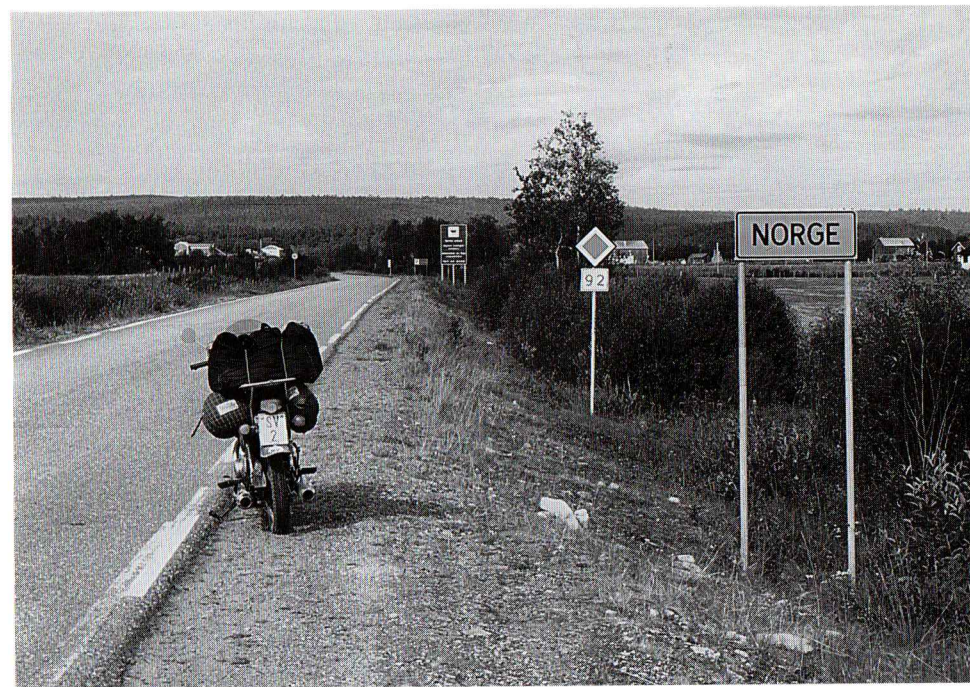
Seuraavana aamuna kello soi kahdeksalta, karistin unet silmistäni ja menin ulos. Aurinko nousi puidenlatvojen takaa ja muurahaiset vilistivät maassa. Huomasin teltan nurkan olevan niiden polun päällä, no sitä sattuu. Hain lammesta vettä ja laitoin puuron kiehumaan. Odotellessani kävin viereisellä suolla lakkoja syömässä. Aamupalan syötyäni pakkasin tavarani ja katselin karttaa. Ajattelin ajaa niin pitkälle, kuin ehtii ja jaksaa. Ruka - Kemijärvi - Sodankylä. Kone polkee Honda kulkee... kunnes 60 kilometriä Sodankylän jälkeen alkoi yhtäkkiä kuulua hirvittävä rilinä moottorista. Sydän hypäsi kurkkuun, ja iloinen mieliala painui asfaltin rakoon. Pysäytin pyörän ja painoin kädellä käynnistyspoljinta.

Jotain tuntui olevan männän ja kannen välissä. Sekasortoiset ajatukset pyörivät päässäni: ”mitä nyt? Loppuiko matkan teko? Potkaisenko romun jokeen, vai hyppäänkö auton alle?” Hetken mietittyäni päätin jatkaa matkaa. Rilinä ja kalina oli valtava. Ajoin varovasti noin puoli kilometriä ja pysähdyin taas.

Istuin kivelle hermoja lepuuttamaan. Aurinko porotti kuumasti pilvettömältä taivaalta. Pyöräytin nahkapuvun yläosan solmulle lantioni ympärille ja kaivoin repusta eväät. Söin, mietin ja katselin ohi meneviä autoja ja moottoripyöriä. Ajattelin, miten äkkiä lomamatka on pilalla, kun kone hajoaa, tai entä jos sattuisi onnettomuus? No eihän tämä maata kaada. Laitoin koneeseen litran öljyä ja käännyin masentunein mielin takaisin päin. Ketutuksen ja potutuksen määrä oli suunnaton. Sodankylää kohti ajessani moottorin äänet paranivat koko ajan.

Takaisin

Sodankylän jälkeen kone kehräsi niin kuin pitääkin. Mieleeni alkoi hiipiä ajatus jäämeren rannasta, jospa sittenkin. Kun leikkiin on lähdetty, niin katsotaan loppuun asti. U-käännös ja takaisin pohjoista kohti. Illan hämärtyessä saavuvin Inariin, jossa tankkasin sekä Hondan että itseni. Soitin kotiväelle ja kerroin jatkosuunnitelmistani. Karigasniemelle käännyttyäni minut ohitti hollantilainen Volvo. Rauhallisen vauhdin takia totuin jatkuviin ohituksiin. Mutta kuinkas ollakaan, muutaman minuutin ajettuani, oli sama Volvo pysähtynyt tienlaitaan. Ajettuaani lähemmäksi näin lasinsirpaleita tiellä. Poro parka oli jäänyt alle. Pienistä kielivaikeuksista huolimatta sain selvitettyä, että jatkan matkaa ja kun löydän puhelimen ilmoitan porovainasta eteenpäin. Kolmisen-

Vihdoin Norjassa.

kymmentä kilometriä ajettuani löytyi leirintäalue. Menin vastaanottoon ja sanoin, mitä oli tapahtunut. Omistaja soitti paikalliselle poro isännälle. Odotellessani katselin paikan hinnastoa ja totesin, että minun budjetillä täällä ei syödä edes puolikasta punajuuren palaa. Kello oli jo yli puolenyön, joten suunnittelin nukkumaan menoa. Heti leirintäalueen jälkeen oli joki, jonka rannalle leiriydyin. Ryömin makuupussiini, kuuntelin kosken pauhinaa ja laskin lampai ei kun poroja.

Norjaan

Maanantaiaamuna ajoin Karigasniemelle. Norjan puolelle päästyäni otin heti todistuskuvan, että uskovat, että edes tänne asti pääsin. Lakselvia kohti ajaessa alkoivat maisematkin muuttua jylhemmiksi. Laksel-

vissa pidin pari tuntia taukoa, lähetin kortit ja söin. Noustessani vuononpohjalta ylös tunturille katsoin taakseni, mikä mahtava sininen savu siellä näkyikään. Ei kai Honda nyt öljyä syö. Jos joku luontoaktivisti olisi nähnyt, niin olisi varmasti heti köyttänyt itsensä pyörääni. Skaidin jälkeen ajoin puolikilometriä tien sivuun ja leiriydin. Ruokaa laittaessani mietin, miten yksin sitä onkaan. Ajaa yksin, majoittuu yksin, syö yksin, silloin on todella yksin, jännä tunne.

Suomeen

Tiistaiamu oli kylmä. Taivas oli pilvessä, ja läheinen tunturikin järven takana oli piiloutunut pilven sisään. Kävin järven rannalla aamupesulla. Vesi oli kylmää ja virkistävää. Eteenpäin on elävän mieli, joten öljyt

Aamupuurolla Norjan tunturissa. 40 km Altaan.

tarkistettuani ja ketjut rasvattuani lähdin ajamaan Altaan päin. Vuonoa kohti laskeutuessani tuli aurinkokin pilven takaa piilosta pois. Altassa pidin pienen tauon ja jatkoin matkaa. Skibottenissa tankkasin ja ostin loppuilla kruunuilla suklaata. Huoltoaseman pihassa seisoi tuliterä Suzuki DR BIG. Otin valokuvan. Olihan se doctor bigin näköinen, mutta kuutioita oli vain 50, paikallisia mopoja. Ajattelin olla Norjan puolella vielä toisenkin yön ja katsoinkin paria paikkaa joen rannalla. Synkkenevä taivas ja ukkosenjyrinä saivat minut kuitenkin ajamaan Kilpisjärvelle. Ajoin leirintäalueelle ja lunastin telttapaikan. Menin alas mökkien sekaan katselemaan sopivaa teltan paikkaa. Juuri kun olin purkamassa romujani kuuntelin, että joku on tulossa moottoripyörällä. Katsoin kateellisena 1100 GSX:ää ja menin jututtamaan kuskia. Hetken aikaa haasteltu-

amme ilmeni, että hänen mökkiinsä sopisi toinenkin, vaikka Hondalla ajankin ja sehän sopi minulle. Suihkussa käytyäni menimme kärventämään makkaraa läheiselle kodalle. Nuotion ääressä vaihdoimme matkakokemuksia puolin ja toisin. Minä ajattelin yöpyä jossain Pellon ja Kolarin välillä. Hänellä oli tarkoitus ajaa seuraavana päivänä peräti Haminaan asti.

Vettä

Seuraavana aamuna heräsimme sateen ropinaan, kuinka ongelmiainhottava olisi-kaan ollut herätä teltasta. Pakkasimme tavarat, puimme sadeasut ja toivotimme toisillemme hyvää matkaa. Lähdin ajamaan kohti Paljoensuuta. Koska veden tulolle ei näytännyt olevan loppua, päätin ajaa Ouluun asti.

Honda yskäisi muutaman kerran, ei tainnut pitää vesisateesta. Ylitornion jälkeen virta hävisi yhtäkkiä kokonaan. Purin tavarat pyörän päältä ja aloin tutkia ongelmaa. Vikaa ei löytynyt, joten minä otin pätkän johtoa laajasta varaosavalikoimastani ja vedin suoran johdon akulta katkojankärjille. Kun polkaisin pyörää käyntiin, poljin takerteli. Taas jotain männän ja kannen välissä. Olkoon vaikka risuja ja männynkäpyjä, niin minä jatkan matkaa, tuumasin. Vettä satoi, kone rilisi ja matka jatkui. Yhdentoista aikaan olin Oulussa. Kuinkas ollakaan, siskoni ei ollutkaan kotona.

Nostin tavarat parvekkeelle ja jäin odottamaan. 600 kilometriä vesisateessa, 14 tun-

tia ja kevyt kenttäremontti, siinähan sitä yhdelle päivälle.

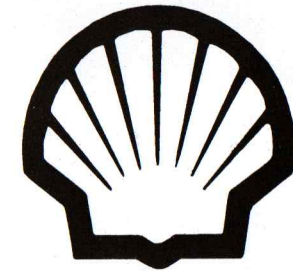
Kotia

Torstaina kävin kaupungilla ostoksilla ja lepäilin. Perjantiaamuna herättyäni katseilin, kuinka hyvä ilma onkaan ajaa kotiin, aurinko paistaa ja taivas on aivan pilvetön. Menin keittiöön ja katsoin pihalle. Mutta missä Honda on? Siinä se eilen oli, entäs nyt? Niinköhän siitä romusta pääsi eroon. Kävin tekemässä rikosilmoituksen ja lähdin junalla Juukaan.

Pekka Kuokka

KERHOETU MP69:n jäsenille

ALENNUS bensiinistä 15 p/l
 dieselistä 13 p/l

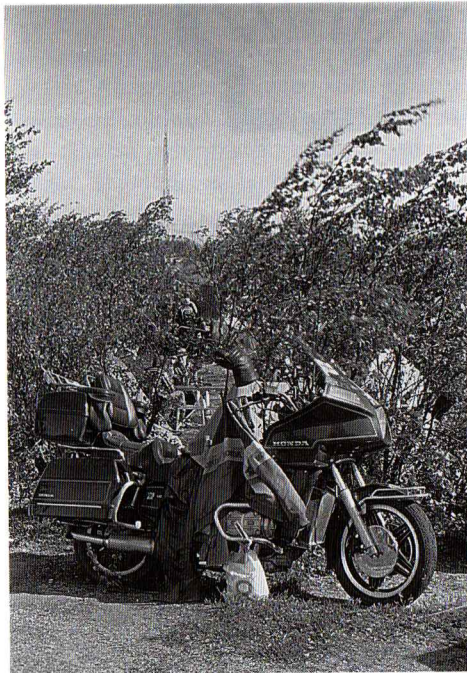
... SHELLISTÄ!

Alennukset ovat voimassa toistaiseksi ja ne otetaan huomioon ostohetkellä Shell-huoltamoilla (Suomessa) voimassa olevista myyntihinnoista luottokorttilaskutuksen yhteydessä.

Jos Sinulla ei vielä ole Euroshell-korttia, täytä hakemus huoltamolla, laita oikeaan yläkulmaan koodi 5031 ja liitä hakemuksen mukaan valokopio jäsenkortistasi.

Jos Sinulla on jo kortti, lähetä valokopio jäsenkortistasi sekä Euroshell-kortistasi Shelliin.

Lisätietoja: SHELL INFO CENTER, puh. 9800-2424.

26. m -92

Lähes 13 kuunkiertoa on takana niistä päivistä, jolloin nämä kuvat on otettu. Nämä piti julkaista jo aiemmin, mutta jostain syystä ei tarina meinannut iskeytyä mukaan. Pitkä, mutta vähäluminen talvi on onneksi elettynä ja kaamos koettuna. Pari Motoristi-lehteä ja muita alan julkaisuja luettu, menneestä - tulevasta. Luettu vallan mielenkiintoisia tarinoita, luotu uusia ideoita ja keinoja, jotta taas kun 27. m -93 on ohi, saadaan nauraa hekottaa tai pysyä visusti tuppisuuna. Ehkä kuvissa on joku uusi "naama", löytyy jokin ennen kokematon keino tai sitten mennään vuodesta toiseen samoin keinoin, naamoin, tarinoin.

Lueskelin aikani kuluksi, tarkoin, Motoristi 2/93, joka tuli perin myöhään. Mietin, elin, suunnittelin. Sitä äijä turhaan suri, kun firma meni nuri, niinkuin 92. telttä, vapäta ei enään äijän helttä, vaan taas pärisee äijän rumpu, kun kohteena on Outokumpu. Syytä kiirettä ja nuhaa, sekä Finnairin toimistoon sä suhaa, älä kesää enää pilaa, siis lentolippu tilaa. Jos hetken vielä emmin, en tehdä voi sitä myöhemmin. Vaikka väri vaihtuis okraan, minä Joensuusta pyörän vuokraan. Sitten ylpeänä Outokumpuun ajan, vai rikkonko jonkin "pyhän" rajan. Oonko kavereiden mielestä näin mä vajaa, vai uskallanko sittenkin Kontioon mä ajaa. Mitä mieltä sitten siitä, ei vaan muuten aika riitä. Mut' vinkiks voi antaa tänäkin, jos säästää halua peräpäähänkin.

Kuvat: Reijo
Teksti: Bedro

Kuvat kertovat enemmän kuin tuhat sanaa, vaikkapa vaikka "leirielämää".

Kontio -92

*Rajumyrsky, kylmäviima
olutteltan raiskaa
kiilat irtoo, köydet katkee
kaatuu mastot, teltta ratkee
kaiken nurin paiskaa
alla pöytäin pyöräkansa
kiinni pitää mukeistansa*

*Aamulla hiljainen
on koko leiri
aurinko paistaa
hyttyset herää
tuossa uupunut juhlija
pensaassa nukkuu
käki jossakin kukkuu
joku kampeitaan kerää.*

E.J. Salo -92

Mielipidepalsta

Kypäräpuhelin... Motoristi nro 1/93

Kyllä kypäräpuhelin on jotain hyvää. Kun on kaksi moottoripyörän päällä, on selvää että neljä silmää on parempi kuin vain kaksi silmää... Se on yksi selvä syy, miksi kypäräpuhelin on hyvä.

Kun käyttää umpikypärää, ei ole mahdollisuutta, että voisit puhua toiselle, jos kypärät on kiinni... Siten on hyvä jos kypäräpuhelin.

Voit myös kuunnella musiikkia - radiosta tai kasettisoittimesta. Ja kun puhut, musiikki menee hiljaisemmalle... Jos se on hyvä "puhelin".

En tiedä onko kallein paras. Meillä on yksi kallis malli myytävänä - hinta on FIM 1200,- ja nyt yhden kauden käytettynä se maksaa FIM 800,-. Voit liittää sen omaan radioon tai kasettisoittimeen. Voit liittää sen pyörän omaan akkuun (12 V), tai käyttää puhelimen omaa pientä paristoa (9 V). Se sopii myös avokypärään tai "full face". Kyllähän se toimii ja hyvähän se on!

Puhelin on ruotsalainen, mutta se toimii myös suomenkielellä ja myös minun omalla äidinkielelläni (englanti). Se on kaikkikielinen..

Jos joku on kiinnostunut - soita tai tule käymään.

David & Inkeri Bullivant
Uudentuvantie 25 A
00680 HELSINKI
Puh. 90 - 728 3776

\$ Halutaan ostaa \$

— 7 vuotiaalle pojalle ajovarusteita. Puh. iltaisin 90 - 149 6370 / Tape

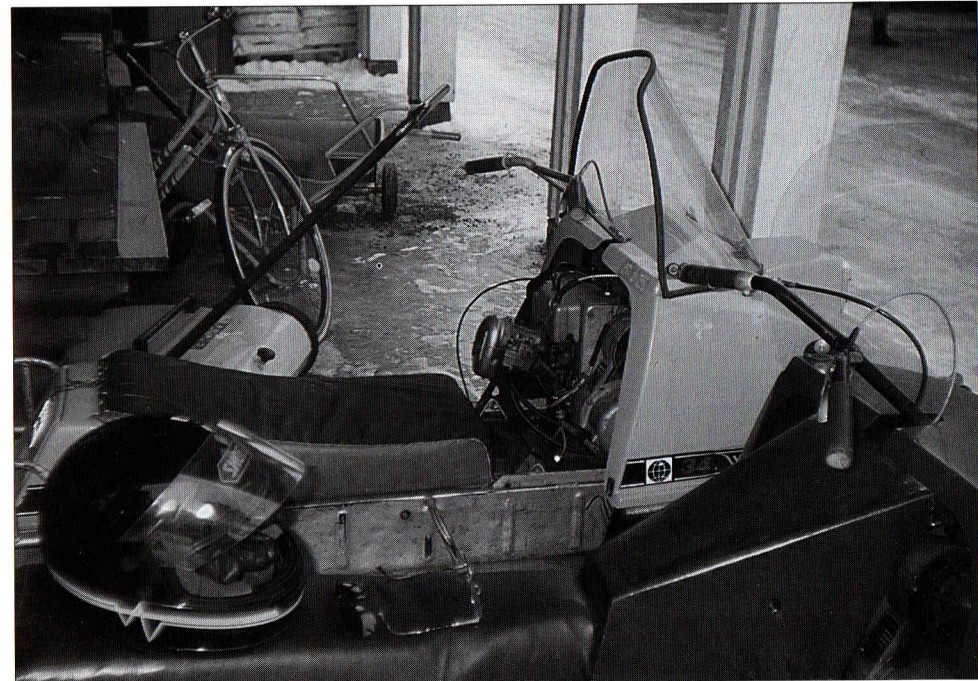

Muista: Kerhoetu!

Käytetyt varaosat erikoishintaan jäsenkortin esittämällä.

Nyt myös katteiden korjaukset ja maalaukset

Sammonkatu 64
33540 TAMPERE
Puh. (931) 557 444

Kelkavuokraamo 20 vuotta itään.

Cobra puun varjossa

Selailen pääkirjastossa maakuntalehtiä. Löydän mielenkiintoisen ilmoituksen Kainuun Sanomista "matkailua maakunnassa". Villieläimen takaa-ajosafari. Mielenkiinto alkaa herätä, mistähän mahtaa olla kyse. Muutama puhelinsoitto maakuntaan riittää, saan langanpäähän itsensä Keken. Rajavarjijat ovat partioidessaan havainneet cobran jälkiä hangilla. Tämä on saanut aikaan valtavan matkailubuumin, selvittää yksinoikeutettu matkanjärjestäjä Zebra Tours. Rattaat alkavat pyöriä, otan selvää onko kyseinen eläin vaarallinen liikkeessään vapaana luonnossa. Varmaa vastausta en saanut selville, koska intendentti Koivisto on niin vähäpuheinen antaessaan lausuntoja

julkisuuteen. Hänen antamiaan lausuntoja on tulkittu yleensä väärin, sopulit ovat kuulemma sen herkkua, varokaa kaikki? Minä vanhana luontoaktivistina kerään nuorekkaan porukan pelastamaan tätä luonnossamme liikkuvaa cobraa. Porukka koostuu seuraavista henkilöistä. Kiesejä ohjastaa liikenneopettaja Masa, jolla on myös paikalliskokemusta. Maansiirtokoneasiantuntija Raine, selvittää tilanteet nopeasti, jos tarvitaan ketjun katkaisua. Juttu haiskahtaa lavastetulta, siispä mukana seuraa Ykä, joka on lavastepuuseppä.

Aikaa on rajallisesti käytettävissä, siis matkaan, operaatio käynnistetään heti. Keken neuvoja noudattaen käytämme turbo-

Cobra saatu satimeen.

kiesejä siirtyessämme kohti Kuhmon erämaita, missä viimeiset havainnot on tehty. Matka taittuu joutuisasti tummenevassa illassa, kurkkua alkaa kuivaa, onneksi emännät ovat muistaneet kulkijoita kurkunkos-tukkeella, mitäs muuta repusta mahtaa löytyä kuin salmiakkikossua muutama pullo. Lunta näyttää vihdoon ilmestyvän näköpiiriin, turbon vihellys loppuu yllättäen, matka katkeaa siihen paikkaan. Saamme nauttia tuulen huminasta, pitkä odotus palkitaan, viimein kohtaamme auton? Saavumme majapaikkaan, rantasauna odottaa kylpijiä. Mieleen muistuu laulun sanat "Lumi teki enkelin eteiseen". Nautimme vielä talonväen tarjoaman yöpalan.

Aamu tulee liian nopeasti. Olemme muuten Suomen suurimmassa kaupungissa. Täällä muuten voit toteuttaa unelmasi, punainen tupa järven rannalla kaupungin keskustas-

sa? Lähdän ajelemaan kohti Petäjäniemen lomakylää, jossa meitä odottaa kelkat ja mökki. Ajokamat päälle, kelkat käyntiin ja cobranmetsästys voi alkaa toden teolla. Cobrasta on luvattu valtavan suuri löytöpalkkio jos se tavataan elävänä. Täällä on kelkoille hyvin merkityt reitit, valinnanvara on riittävästi jokaiselle harrastajalle tasta riippumatta. Laskeudumme järvenjälle suorittamaan pientä koeajoa, kokeilemme kelkkojen ominaisuuksia. Yhteen kelkkaan asennamme tätä tarkoitusta varten kehitetyn laitteen, jälkienpaljastuskojeen. Laite on kehitetty viime kesänä käydyssä leijonanmetsästysjähdissä Ruokolahdella. Laite pystyy analysoimaan näytteitä esim. hajun & jälkien perusteella, mikä eläin kul-loinkin on kyseessä. Se lähettää signaalin satelliitin välityksellä uhanalaisten eläinten suojelututkimuskeskukseen Kalkuttaan.

Tulokset on luettavissa näyttöruudusta muutamana sekunnin kuluessa. Laitteeseen kuuluu myös kartta, josta selviää missä sitä kulloinkin ehdotaan olla.

Lumi narskahtelee telamaton alla kun porhallamme matkoihimme. Yöllä satanut lumi on sotkenut jälkiä aikalailla, otamme monta näytettä ennenkuin meitä onnistaa. Tutkimme karttaa, matkaa jossa cobra saattaa tällä hetkellä piileksiä "on 20 km itään". Siispä suunnistamme sinne, matkalla tapamme ison lauman muitakin sopuleita, jotka ovat samalla asialla kuin mekin. Saavumme kyseiseen paikkaan tuulen alta koukaten, tuloksena vain vesiperä hangella (kusta). Nyt alkaa jo hiukan huikoa, täytyis saada jotain suuhunpantavaa. Päivä on puolessa, pistäydymme makkarapaistotauolle eräälle kesämökille. Ryhmämme saa vahvistusta, paikallinen kiihdytysvelho Esa saapui kaverinsa kanssa. Istumme takan lämmössä kuivailen märkiä varusteita. Viimeinen pyristys alkaa täysin vatsoin & kuivin varustein. Saavumme pienen järven rantaan, sil-

loin se tapahtuu, ajamme letkassa. Nuori mänty hyppää eteemme reitillä, kuuluu kaamea huuto, sehän on cobra, joka nenä haljenneena makaa hangella. Annamme pikaisen ensiavun, lähdemme lyngsimään kohti majapaikkaa hissukseen. Kaikille valkeni cobran arvoitus. Voi sitä naurun remakkaa, joka ilmoille kantautui. Perille päästyämme nostimme cobran peräkärriin, kaverit lupaisivat viedä sen lisätutkimuksia varten kaupungin keskustaan laminoitavaksi (nenä poskella). Savusauna odotti kylpijiä rannan ajojahdin jälkeen, olo oli kuin olisi seitsemännessä taivaassa. Illan vietimme rattoisasti olutkarnevaalien merkeissä (Koff).

PS. Suurkiitos Petrille hyvin järjestetyistä cobran metsästyksistä. Kaikki kelkkailusta kiinnostuneet motoristit kääntykää Petäjäniemen lomakylän puoleen näissä asioissa. Ette varmaan tule pettymään (kesällä myös kanoottiretkiä).

Ensi talvea odotellen ...

Kelkkaili huru-ukko Kari Saalasti

Kerhoetu

— 10 % alennus **SILJA LINEN** lautoilta välillä Ruotsi — Suomi

HUOLTO
VARAOSAT
VARUSTEET
MOOTTOR PYÖRÄT

Nyt myös SCHUBERTH-kypärät !

15 % alennus MP69-jäsenille
renkaista ja varusteista
(varaosista sopimuksen mukaan)

MOTOTRIP KY
SUNNANVIK 02580 SIUNTIO
P 90-298 6432

Enduropöräys -92

Tunnelmakuvia kesän-92 enduropöräyksestä. Muta lentää, tasapainoharjoituksia lankulla, eikun sillalla. Armotonta yritystä, joten ei ihme jos takki tyhjenee. (Kuvat Pertti Saarenheimo)

Kansainvälinen leirintäkortti

SRM on jäsenenä kansainvälisessä leirintä- ja karavaanarimatkaileijien liitossa (Fédération Internationale de Camping et de Caravanning / F.I.C.C.). Useimmat rekisteröidyt leirintäalueet kautta maailman vaativat kansainvälisen leirintäkortin yöpyjältä. Kortti jätetään vastaanottoon passin asemasta.

KENELLE TARCOITETTU

- suomalaisille
- kortti on perhekohtainen/ajoneuvo-kohtainen

HANKITTAESSA TARVITAAN

- nimi, osoite
- syntymäaika ja -paikka
- kansalaisuus
- passin numero, myöntämisaika ja -paikka
- mahdollinen SRM:n jäsenjärjestön voimassaoleva jäsenkortti

KORTIN VOIMASSAOLOAIKA

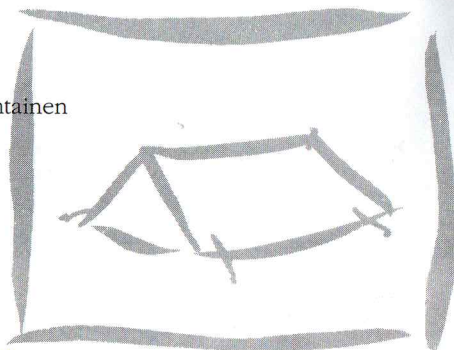
- kalenterivuoden loppuun ostokuukaudesta riippumatta

HINTA

- normaali hinta mk 80,-
- SRM-jäsenjärjestön jäsenen hinta mk 50,-
(oikeus hinnanmuutokseen pidätetään)

EDUT SUOMESSA JA ULKOMAILLA

- edellytys sisäänkäymälly useimmille leirintäalueille
- alennuksia leirintämaksuista muutamilla leirintäalueilla
- vastuuvakuutus kolmanteen osapuoleen nähden (ohjeet kortin mukana)

Henkilökohtainen kansainvälinen retkeilymajakortti

KENELLE TARCOITETTU

- 17 vuotta täyttäneille ja sitä vanhemmille suomalaisille ja yli vuoden Suomessa asuneille ulkomaalaisille

HANKITTAESSA TARVITAAN

- Kortinhaltijan
 - * nimi
 - * osoite
 - * syntymäaika
 - * valokuva (1 kpl)
 - * mahdollinen SRM:n jäsenjärjestön voimassaoleva jäsenkortti

KORTIN VOIMASSAOLOAIKA

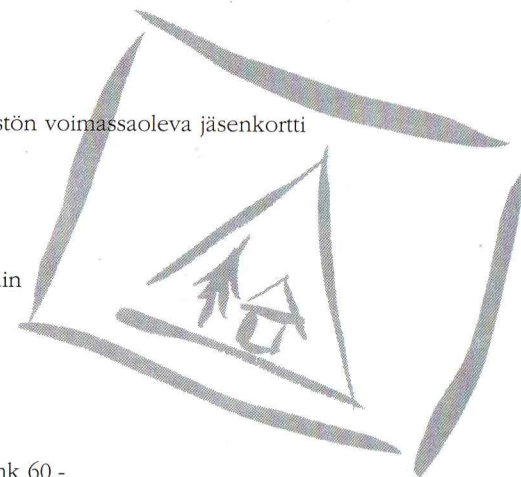
- 12 kk ostokuukaudesta eteenpäin

HINTA:

- normaali hinta mk 90,-
- SRM:n jäsenjärjestön jäsenille mk 60,-

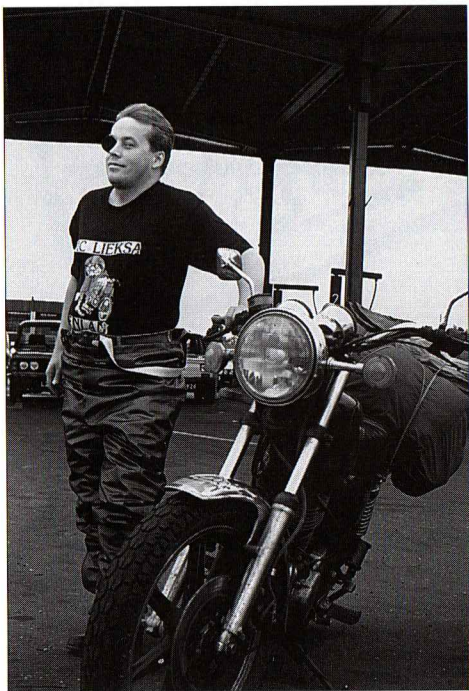
EDUT SUOMESSA JA ULKOMAILLA

- alennus yöpymisestä mk 15,-/hlö kaikissa SRM-ketjun hostelleissa Suomessa
- yövyt jäsenhintaan kansainvälisen verkoston kohteissa (pohjoismaissa n 600, InterRail-maissa n 3.500, koko maailmassa n 5.000 kohdetta)
- alennuksia useissa museoissa ja liikennevälineissä, alennukset lueteltu International Youth Hostel Handbookissa jokaisen maan kohdalla retkeilymajatietojen jälkeen otsikolla Concessions

Päivä tien päällä

Kello on juuri lyönyt kaksitoista. Istumme Åken kanssa diskossa, siemaillen drinkkiä. Meteli alkaa tuntua vatsanpohjassa, päätämme lähteä syömään pientä iltapalaa. Saavuttuamme ravintolaan, istahdamme pöytään, tarjoilijoita ei näy missään. Odotamme hetken, tarjoilija saapuu luoksemme. Ravintola on kuulemma mennyt kiinni, kysymme vielä josko voisimme saada jotain pientä syötävää ja juotavaa. Hetki kuluu, tarjoilija tuo tullessaan tarjottimella kanaa, isot kokolihapihvit ja pullon punaviiniä. Toivottaa meille hyvää ruokahalua ja yötä. Jäämme syömään iltapalaa, henkilökunta lähtee nukkumaan.

Kesäloma on juuri alkanut todenteolla. Mieleen palaa pimeät talvi-illat, josta matkasuunnitelmat saivat alkunsa. Koska olemme lähdössä ensikertaa ulkomaille prätkällä, päätimme tehdä matkavalmistelut viimeisen päälle. Etsimme matkalle matkanjohtajaa, jolla olisi kokemusta ulkomaanmatkailusta prätkällä, nimimerkki "musketitoturit". Koska on tällainen lama-aika ajattelimme tarjota yhdelle hemmolle kesätyötä. Postipekka kantoi selkä vääränä kirjeitä postilaatikkoon. Määräpäivään mennessä, joka oli muuten 6.12. saimme hakemuksia 699. Hakemuksia tutkiessamme valitsimme 21 urhoollista loppukokeeseen. Testi oli päivän mittainen, jonka hyväksyttävästi suoritti vain yksi hemmo. Kyseinen hemmo on muuten dosentti Helsingin Yliopistossa pääaineena olematon sietämisen keveys moottoripyörän selässä matkustettaessa ympäri Eurooppaa. Hän on muuten gradutyötä vaille valmis proffa. Sepäs sattui hyvin, nyt voimme antaa hänelle mahdollisuuden tehdä kyseinen työ loppuun. Ryhmämme nimeksi tuli "Kolme Musketitoturia".

Saamme iltapalan syötyä. Olo tuntuu kylläiseltä, on aika käydä yöpuulle. Aamu valkenee aurinkoisena, käymme herättämässä matkanjohtajan. Löydämme hänet rappujen alta nukkumasta, kokeneena matkaajana hän tietää sen olevan paras paikka. Laivan pitäisi saapua Danisiin noin 8.30 paikallista aikaa aamulla. Menemme viimeisten joukossa autokannelle, irroitamme pyörät. Autokannen peittää kaamea pakokaasun katku. Autoilijat eivät malta olla käynnistämättä

Tikulla silmään joka vanhoja muistelee.

Yöpalan tuoja.

ennenkuin laiva on rannassa ja purkaus voi alkaa. Pääsemme viimeisenä ulos laivasta, tulli vaatii meiltä maahantuloilmoituksen, koska emme vielä kuulu Eurooppaan? Nyt on aika tehdä päivän ajosuunnitelma.

Matkanjohtajan antamien ohjeiden mukaan lähdemme liikkeelle. Tarkoituksenamme on ajaa Dansein kaupungin läpi. Kaupunki näyttää olevan kauttaaltaan paksun hiilipölyn peitossa. Kadut, joita pitkin ajamme kaupungin läpi ovat mukulakiveä, on oltava siis tarkkana koko ajan. Ensimmäinen ylimääräinen pysähdys on tosiasia. Alkaa sataa vettä, Åke pysähtyy ensimmäisenä tienlaitaan. Tienvieressä on sopivasti juuri bussipysäkkikatos, joka antaa meille hyvän sateensuojan. Mauri-Antero tarkkana miehenä on jättänyt sadehaalarin kokonaan pois matkasta. Jos sataa en aja, mutta jos ajan niin kastun. Kyllä aurinko kuivaa minkä sade

kastelee, kuului lausahdus.

Aika tehdä pieni pila (kaupunki), eikun käydä tankkaamassa pyörämme, se käy kiuttomasti, ajamme vain autojonon ohi (superia). Pysähdymme erään hotellin eteen, kuin tyhjältä meidät ympäröi poikajoukko. Selvällä suomenkielellä eräs poika sanoo, "osta postikortteja 5 markkaa". Kaivan povitaskusta ison nipun erilaisia tarroja, vaihdan ne postikortteihin. Toiset ovat sillävälin käyneet vaihtamassa rahaa kyseisen hotellin aulassa. Nyt on minun vuoroni. Näлкä alkaa kurnia taas vatsassa, olemme nääs kasvuikäisiä pojanvesseleitä (17 v) kaikki. Löydämme päätien varresta ravintolan. Pyörät jätämme riviin ikkunan eteen ja marssimme sisään. Ravintola on täynnä ihmisiä. Tutkimme hetken ruokalistaa, päädymme yksimielisesti tilaamaan talon kallemman annoksen. Kestää hetken, nuori

Olo keveni muutaman dollarin verran.

tyttö tuo tilaamamme annokset ja toivottaa hyvää ruokahalua. On laskun maksamisen aika, hinta tyrmistyttävä, viisi suomenmarkkaa per annos? Pyöriemme ympärille on kertynyt paljon väkeä. Pikkupojat & tytöt haluavat ottaa kylmät tyypit pyöristä.

Matka jatkuu leppoisissa merkeissä, kunnes huomaan polttoaineen alkavan käydä vähiin, eikä huoltoasemaa löydy mistään.

Ajan vain käyttäen pintakaasua (10.000 kierrosta min). Aika kuluu vihdoin huoltamo ilmestyy näköpiiriin, rullaan mittarille. Onneksi huoltamo on auki ja bensaa saatavissa. Aurinko alkaa laskea taivaanrannan taakse. Saavumme Krakowaan, leirintäalue löytyy päätien varresta helposti matkanjohtajan avustuksella. Hän on käynyt täällä aiemminkin. Sisäänkirjoitus alueelle, hiljaista näyttää olevan, telttä pystyyn ja suihkuun. Lämmintä vettäkin on saatavilla ihanaa, ihanaa. Alueella muitakin suomalaisia, kaksi perhettä, jotka tapasimme laivalla. He olivat ajaneet Warsovan kautta. Vaihdoin kuumia päivän tapahtumista, hauskaa oli ollut kaikilla. Nyt oli vielä yömyssyn aika. Mauri-Antero jäi leiriin pitämään vahtia, me taas suuntasimme kulkumme läheisen hotellin ravintolaan. Ravintola oli savuinen ja pimeä, ihmiset olivat apaattisen oloisia. Kysäisimme tarjoilijalta käykö maksuksi dollari, katselee hetken ympärilleen ja nyökkää. Raha vilahtaa hetkessä tarjoilijan taskuun, ilme kirkastuu ja palvelu pelaa koko illan moitteettomasti. Ensimmäinen lomapäivä alkaa olla lopuillaan. Saa nähdä mitä huomoinen tuo tullessaan.

PS. Suurkiitos matkanjohtajalle (Mauri-Antero). Sinusta oli suuri apu meille ensikertalaisille. Ei tarvinnut oppia kaikkia asioita kantapäin kautta niinkuin yleensä Suomessa on tapana ollut.

Yksin kotona Kari Saalasti 17 v.

UUSI KERHOETU!!!

EMU-yhteistyö on poikunut 69:n jäsenille edun Ruotsinmaalla. Jäsenkorttia vilauttamalla saa **"Rasta"**-ketjun liikkeistä 10% alennuksen ruoasta ja bilbonaatista sekä 15% alennuksen majoituksesta. Etu lienee voimassa toukokuun alkuun mennessä.

Klo 16.54, vastavalittu Racing-girl -93 toimii onnettarena, Seppo Saarimäki valvoo ja nuorisovastaava Sanna kirjaa onnellisten voittajien nimet.

Auto ja Liikenne -93

Tampereen "jo" perinteinen liikenneviikko oli tänä vuonna kokenut melkoisen uudistumisen. Viimevuotinen viikonmittainen tapahtuma oli tiivistetty nyt oikeastaan kahden päivän sisään. Ajatuksen tiivistyksestä heitti TamUA:n "puuhamiehet" ja perustivat ajattelunsa oman tapahtumansa yleisösuosiolle edellisvuonna. Ja hyvinhän tapahtuma nyt väkeä keräsi, 17.- 18.4.-93 pidetty näyttely keräsi kaikkiaan lähes 9000 henkeä tutustumaan tieliikenteen käyttäjien osastoihin, jotka olivat sijoitettu Konela-Auton tiloihin Lakalaivassa.

Moottoripyöräkerho 69 ry / Pirkanmaan Matkamotoristit vastasivat moottoripyöräosaston esillä olosta. Osaston puuhamiehinä

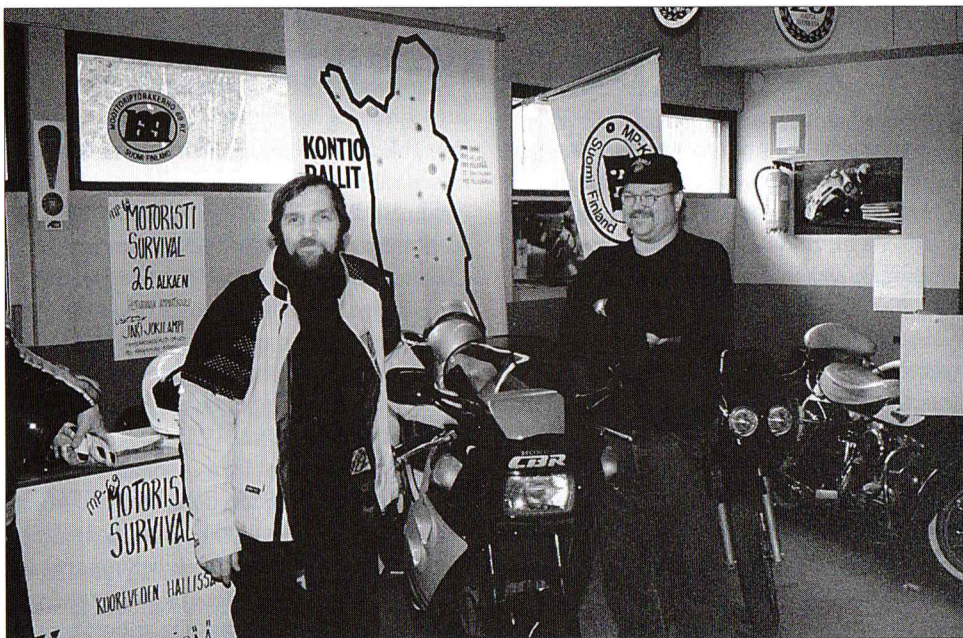
niin rakentamisen kuin rekvisiitan hankkimisen suhteen toimivat Pertti Luoma ja Harri Lahtinen. Pirkanmaalaiset, yhdessä Tampereen vanhimman mp -kerhon Corona MC-Clubin kanssa toivat esille koko moottoripyöräkirjon pesemättömästä Päijänneajon kiertäneestä KH:n endurosta (TT 350) siistittyyn Hossin yhdistelmäajoneuvoon. Vanhimma päästä kalustoa oli BSA vm -39, nuorimmasta NSR vm -93.

Osaston ylivoimainen vetonaula oli kuitenkin jo MP -93 näyttelyssä Zoo MC:n osastolla nähty mp-ajosimulaattori. Laitteen hankkimisessa osastolle kiitoskumarrukset pitää osoittaa niin Helsingin suuntaan kuin myös erälle tamperelaiselle moottoripyö-

HD -59, BSA -39, TT -87, ja ST -91 sekä joku jo parhaat päivänsä nähnyt.

Kontirallit, Georg Landkammer, CBR 1000 ja "Hossi" Lahtinen.

Pönttö-Pete pesee lähes kierroksella mp-ammattilaisen.

räliikkeelle, joka myy Yamaha- ja Honda -merkkisiä kulkuvälineitä, sekä tietenkin Tampereen RAY:lle. KIITOS ja kumarrus. Ja jotta ajamisesta olisi ollut myös kuskille etua, lahjoitti MP-Soppi J. Eerola parhaan kierrosajan ajaneelle kuskille lahjakortin, jolla saattoi noutaa omaan pyöräänsä Metzeler -merkkisen mp-renkaan. Joten arvata saattaa, että laitteen ympärillä riitti ajovuoroaan odottaneita kuskeja.

Sen lisäksi, että laitteella riitti käyttäjiä ja osastolla väkeä, järjestettiin ulkoalueella 4 Motoristi Survival -ajonäytöstä sadoille katsojille. Moottoripyöräkouluttaja Jari Joki-

lampi "spiikkasi" pirkanmaalaisten kouluttajien esittelemät näytöt. Sisällä 69:n osastolla Riikka, Sanna, Kikka ja Katja kertoivat MP 69 ry:n toiminnasta kaikille halukkaille ja välillä jopa haluttomille. Hienoa likat. Kaikenkaikkiaan yli 20 henkeä osallistui osaston ja toiminnan onnistuneeseen pyörittämiseen. Kiitokset kaikille toiminnassa mukana olleille.

Kaikkien simulaattorilla ajosuorituksen ajaneiden kesken arvottiin 5 kpl moottoripyöräaiheisia palkintoja, ajohanskoista Survival -kurssiin.

Kiitos

Kiitämme: Kaikkia pyöränsä osastolle näytteille tuoneita/antaneita sekä Mc Kiksa, MP-Soppi J. Eerola, RM Heino Ky, Moto-osat/Ahti Kivimaa, Kalevan Mp-Huolto, MP 69 ry, Liikenneturva/Tre, Rahtarit/A-K Lehtinen, Jarppa+Jammu, Konela-Auto Oy/toimitusjohtaja Pekka Tenhovuori ja TamUa.

Pertsu ja Hossi

Tässä pidemmän aikaa on pitäny teille kirjojella, välillä vähän nätimmin ja välillä ei. Oottekos muistanu AJOISSA tehdä osoitteenmuutoksen? Entäs se jäsenmaksu? Kaikille matti ja maija sellasille tiedoks että jäsenkortit tulee kans sitte joskus kunhan keritään. Vaka-vasti puhuen ne tulee sitten rontissa kaikille myöhässä maksaneille. Ja jos et kuulu tällä hetkellä maksaneiden ylevään joukkoon ja syy on koiran tai mukulan tai postinkantajan, niin jatka vaan vähän aikaa odottelua, karhut tulee kyllä, jos meillä on oikea osoite.

Jonkun verran on ollu hämminkiä tässä kevään mittaan lähes kaiken kanssa mutta kyllä se siitä suttaantuu. Uusien jäsenien kanssa on niitä kamalia viivyt-kyksiä edelleenkin, mutta eiköhän nekin poistu, kun saadaan nää uudet systeemit rullaamaan. Uudet systemitkään ei kuitenkaan muuta sitä tosiasiaa, että jos joi-tain epäselvää jäsenasioissa on niin JASENKIRJURI on ainoa oikea osoite. Perusteluksi turhan työn teettämiseksi ei kelpaa että mun vastaajassa on toista viikkoa sama viesti. Kyllä ne sieltä pape-rille siirtyy vaikken yöaikaan vastauksia soittelekkään, on meinaan ollu sellaset kotiintuloajat viimeaikoina ettei äiti tyk-kää ollenkaan. Sekin on vastaajasta päätelty vaikka mitä. Nytkin oon kohta viikon ollu helatorstai reissulla.

On mulla vielä vähän tärkeetäkin asiaa. On sellasia orpoja maksulappuja kansiossa, kun jotkut maksaa nimellä eikä palauta sitä ilmoittautumislappua, joka on muutenkin ihan tärkeä, kun sillon jää kannatusjäseneksi jos ei oo muuta tietoa kuin nimi ja osoite laittaa rekisteriin.

Jos sulla on joku tuttu joka odottelee postia, niin pyydäppä ottamaan yhteyttä, saattaa olla kysymyksessä tietokatko. Joskin se postin saaminen kestää kyllä välillä muutenkin kun ensin ne menee Matille ja sitte Matti lähettää ne mulle ja sitte mä lähetän ne KH:lle ja sitte se lähettää ne mulle ja sitte mä lähetän ne eteenpäin, eikä me joka päivä toisillemme kirjojella. Tän sitte ja sitte listan lisäksi pääsi näyttelyssä muutamia viitemaksulappuja liikenteeseen ilman että se kopio olis jääny meille, josta joh-tuen tilille on ropsahtanu rahaa silleen että tiedossa on vaan maksulapun viite, ei nimeä eikä osoitetta.

Hassu juttu, mä oon tässä viimeaikoina ollu kovasti sitä mieltä että mulla olis paljonkin semmosta ärrinmurrin asiaa, mutta kun pitkän työpäivän päälle viimekipassa yöaikaan kirjottaa, niin asiat tuntuu olevan ihan hyvällä mallilla,

Kai se nyt tuli selväks että jos on joi-tain kysyttävää jäsenasioista niin ottanette minuun yhteyden?

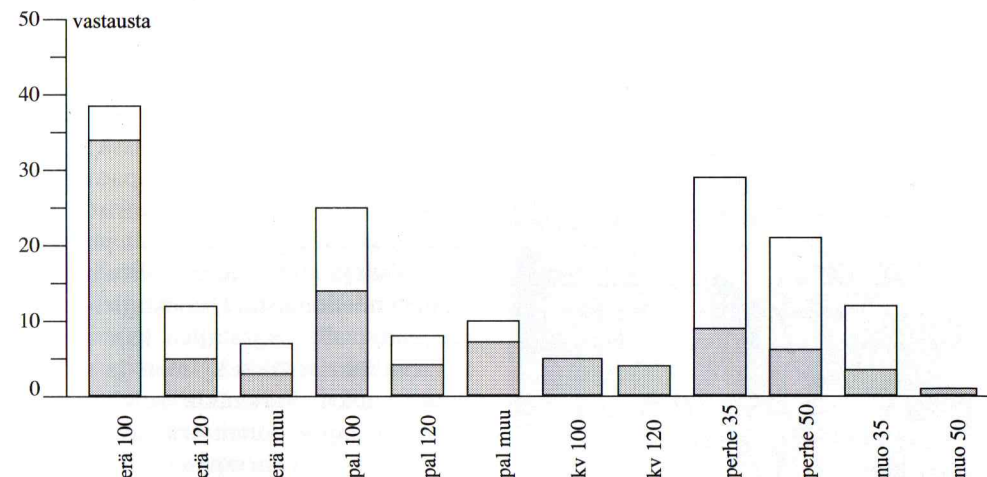
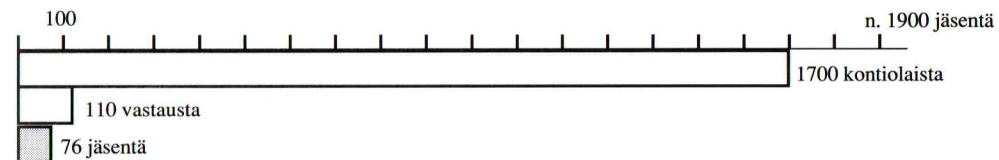
Ja oon mä kyllä sen verran häijyllä päällä että mainitsen tästä: ei oo söpöä pistää lehteen nimmareilla narinajuttua mainiten nimellä henkilöitä, kun puheli-mella ols saanu tiedon että lehtiä on tu-lematta vähän enemmän kuin pari. Eikä niitä oo tulossakaan. Tarvii ihan joka vuos maksaa jäsenmaku jos ne haluu. Tää kohta jäi varmaan monelle huulen heitoksi, toivottavasti asianomaisille sat-tuu silmiin.

Lopuks sitte oikeen hyvää ja kaikkee kivaa kaikille jotka luki tänne saakka.

terveisin Jutta

Joskus kauan kauan sitten Savukosken Kontiossa kyseltiin mielipiteitä Kontion "muodosta" ja hinnasta. Kysyttiin myös perhe- ja nuorisojäsenyyden tarvetta. Pa-lautetta tuli sen verran hintsusti, ettei siitä senkoomin juuri keskusteltu. Jos ei eräs aktiivinen jäsen olisi tässä taannoin kysel-lyt, tuskin tätäkään olisi julkaistu. Ehkä kiinnostaa muitakin.

Hallituksen kokouksessa seuraavana syksynä todettiin tulosten olevan "suuntaa antavia", tuolloin oli jo vuosikokouksen tu-loksena jäsenmaksua korotettu, joten sen osuutta ei näy tolmissa. Ei tämä ehkä muu-tenkaan mikään loistoesitys ole, mutta an-taa kenties ajattelemisen aihetta aktiivisuu-den osalta itse kullekin, tai ainakin noin tuhannellevidellesadalle Kontiokävijälle.

Tolpista voi tulkita seuraavia juttuja:

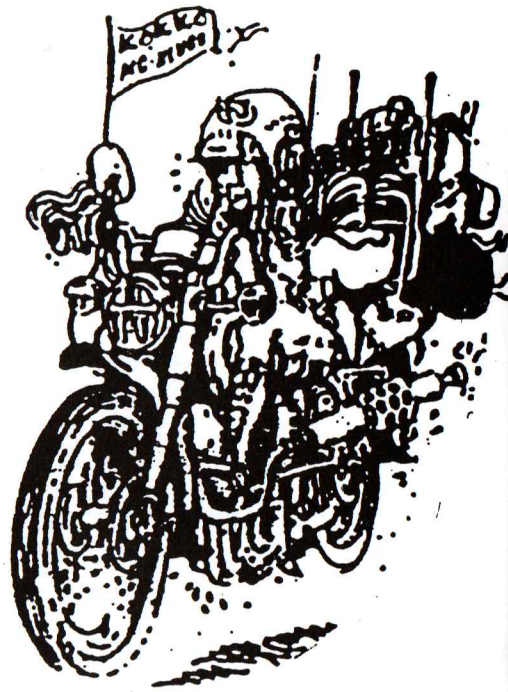
Varjostetut alueet on jäsenistön kannatusta, valkoset ei jäsenten mielipiteitä, erä tarkoittaa erämaa Kontiota, pal palvelua, kv on kumpivaan Kontiomuoto, nuu nuorisojäsenyyttä, perhe perhejäsenyyttä. Numerot perässä on hintavaihtoehtoja.

Vasemmalla pystysuunnassa näkyy vas-tausten lukumäärä kappaleittain. Kappale-määrin siksi, että prosentuaalinen osuus olis niin hassun pienillä numeroilla.

Jos joku on kiinnostunut yksilöidymmästä tiedosta, allekirjoittanut vastailee puheli-mitse.

Jutta

Tärisevän motoristin Kevätpäivät

Lähtökäskyä odottamassa.

Järjestyksessään 16. Motoristin Kevätpäivät, vietettiin + 7 °C kylmässä Kokkolassa 9.5.-93. Kokkolan Kauppatorille oli kokoontuneena noin 800 motoristia kuulemaan erilaisia puheita päivän polttavista asioista ja uuden uutukaisista ministeriöiden mietinnöistä. Osallistujien määrä oli jäänyt alle järjestäjien kaavaileman määrän ilmeisestikin kylmän ja sateisen ilman vuoksi. Vaikkakin omaisi oikean laatuksen mp:n (kuten eräs järjestäjistä asian ilmaisi) ei varmaan tuntunut miellyttävältä lähteä lähes pakkaslukemilla liikkeelle Äitienpäivänä.

Malliesimerkki hyvin varustetusta motoristikoirasta. Arvo Karvolan Pike-koira.

Uusinta

Lähes täydellinen kopio edellisvuoden keleistä haittasi aamuvirkkujen motoristien taivalta. Sunnuntiaamuna Virroilla oli lämpötila 0 kieppeillä ja yöllä oli ollut muutama aste pakkasta. Taivaan ollessa umpimusta ja sateen tihkutellessa kuitenkin uskaliaimmat ja perinnettä vaalivat motoristit lähtivät kuitenkin sieltäkin matkaan.

Samoin oli niiden satojen motoristien laita, jotka olivat saapuneet jo perjantai-ilta tai lauantaipäivänä paikkakunnalle. Sautinkarin leirintäalueella oli 20 mökkiä asutettuna ja lähes 100 motoristia vietti siellä aurinkoisen lauantai-iltaa. Päivän, joka kuitenkin iltaan mennessä taipui kylmäksi ja sateiseksi. Myös Kokkolan hotellit kanttoivat kortensa kekon tarjoamalla "pitkä-

matkalaisille motoristeille" kohtuu hintaisen yöpymisen. Vaakunan ja varsinkin Kantarellis'in pihat olivat täynnä moottoripyöriä. Mutta majoitusvaihtoehdoista huolimatta sunnuntiaamun säätillä oli kaikille samanlainen. Lämpöä riitti aamusta vain muutama aste, vettä sitäkin enemmän. Nopeimmat, hyvän lauantain ajokelin hämäämät, motoristit lähtivät kiroillen kotimatkoilleen jo sunnuntiaamuna. Olivat unohtaneet ottaa sadevaatteet ja turkiskintaat mukaan, vaikkakin olivat matkustaneet pohjoisempaan paikkaan, missä koskaan historiansa aikana on Kevätpäivät vietetty.

Tosin sade lakkasi juuri sopivasti ennenkuin paraati läpi Kokkolan keskustan alkoi. Jopa Pike, tuo monirotuinen karhukoiran ja saksanpaimenkoiran jälkeläinen, näytti tyytyväiseltä istuessaan omalla istuimellaan kypärä päässä ja lasit kuonollaan. Se oli

matkannut isäntänsä Arvo Kaivolan kanssa Raahesta Kevätpäiville ja kuulemma matkustanut jo neljän vuoden ajan moottoripyörän kyydissä, milloin sivuvaunussa istuen, milloin pyörän päällä. Mutta aina lasit kuonolla ja kypärä päässä. Siis oiva mannekiini kaikille kaksipyöräisillä kulkeville, oli mootoria tai sitten ei.

Paskanviskojaiset

Oma matkareittimme, jonka ajoimme jo lauantaina päivällä ja joka oli huolellisesti valittu, eteni reittiä Kuru - Virrat - Alavus - Kuortane - Alajärvi - Vimpeli - Kaustinen - Ullava - Kälviä - Kokkola. Ja oli mukava tie. Aurinko paistoi taivaan täydeltä taivaan täydeltä ja lämpöä oli lähes +25 °C, oli mahdollisuus suoda itselleen todellinen nautiskelu. Avokypärä päähän ja ZZ TOP:ia rokkiko-

Harleyn matkavarustus — tilan luulisi riittävän.

neeseen, portaattomaan maisemanvaihtajaan sopiva kireys ja ei kun menoks'. Kesäisen keväinen luonto oli herännyt jo lähes kauden loistoon. Myöhäinen kurkiaura taivalsi kohti pohjoisen sammakkosoiata ja eteni näyttävästi, ilmeisen tyytyväisenä oloonsa, kuten mekin. Mutta sitten meidät "yllätti" paikallinen tilallinen. Suuripyöräinen italialaista alkuperää oleva neliveto syöky peltoaukean metsänreunasta tielle. Tietenkin vauhtia "ilmeisesti" hidastaen, muttei varmastikaan pysähtynyt. Ja paska lensi. Olkoon tuo nimi kirjakielisesti sitten lanta tai uloste, mutta puhekielessä sen kansanomaisempi nimi on ja ilmeisesti pysyy, tuo paska. Siis lannanlevitin eli paskanvatkaaja traktorin perässä ja tiestä yli. Tekiköhän kuski sen tahallaan vai huolimattomuuttaan, jäi epäselväksi. No, vauhdin sai lähes kokonaan hiljennettyä, muttei kuitenkaan ennen tuota ruskeaa vanaa saanut pysäytettyä, jo-

Mukana omalla pyörällä alusta pitäen.

ten sananmukaisesti siinä ajettiin paskaavisko. Etupyörä heitti "ah, niin jumalaisen rapakaaren, kuten enduromiehet sanoisivat" ensin lämpimään koneeseen ja sitten lokaria pitkin eteenpäin. Sitä levisi etupleksille, avokypärällä suojatuille kasvoille, suuhun ja ... Helvetti, että puistatti kun Lumperin vaaria, kun kahvikorria otti. Että sillälaila ja Kokkolaan mentiin. Mutta Kevätpäivät avaavat "virallisesti" ajokauden ja tuokin nautinto pitää päästä kokemaan, siis haista, maista kevät ja nauti olostasi.

Perinteet

Kevätpäivät, jotka lähes perinteisesti aino sijoittuvat Äitienpäivään keräävät vuosittain niin perheelliset kuin perheettömätkin motoristit kuuntelemaan eri kaupunkien johto- ja viranomaishenkilöiden puheita ja ylis-

tyksiä. Kokkolan kaupunginjohtaja Antti Isotalus tuotiin paraatijoukon kärjessä koamesti sivuvaunupyörällä torille ja suurelle yleisölle kerrottiin "vakaista käsistä", jotka häntä kuljettivat. Ajokokemusta kuljettajalla 1 Mkm, mutta eipä ollut kaupunginjohtaja ensimmäistä kertaa kyydissä, oli ollut ennenkin. SML:n pj Martti Huhtamäki toi puheessaan miten mp-urheilu ja mp-harrastus ovat keskeisesti esillä nyt kun puhutaan eurooppalaisesta yhteistyöstä. Liitto on joutunut näissä asioissa suoraan tekemisiin Brysselin kanssa. SML pyrkii pitämään heidän/meidän puolia. (MP 69 ry on jo EMU:n jäsen ja huolehtii jäsenistönä asioista, kirj.huom.)

Samalla kun rajat avautuvat ja tarjonta moottoripyöräilyharrastukseen laajenee, toivotaan että pystyttäisiin laajenevassa määrin tekemään matkoja ja laajentamaan harrastusta rajojen ulkopuolelle. SML/Huhtamäki irtisanoutui julkisesti ja virallisesti

Pyörä kauneimmillaan.

kaikesta sellaisesta toiminnasta, joka ei ole puhtaan ja iloisen harrastuksen mukaista, vaan sitä vastaan.

SMoTo:n vastavalittu pj Jorma Koskinen ei pitänyt puhetta, lavalle astuessaan toivotti "Hyvää Äitiänpäivää" ja sai ansaitut ablodit sekä kertoi kertovansa muutamia infoasioita. SMoTo on ollut yhteydessä eri ministeriöihin, Liikenneministeriöstä ei ole oltu yhteydessä SMoToon (tuskin aiemminkaan, kirj.huom.), pj epäili syyksi syyksi ministeriön kiireitä EY -direktiivien kanssa. Valtiovarainministeriön autoveron lasku ei koske jostain syystä moottoripyöriä. Toisaalta ministeriön herrat ovat luvanneet, että suunniteltu autonkäyttömaksu ei tule koskemaan moottoripyöriä, siis jotain positiivistakin. Ympäristöministeriön terveisenä tuli tietoa vuodenvaihteessa voimaan astuvasta automotusmaksusta, jossa on työsarkaa ettei koskisi kovasti moottoripyöriä. Tosin mp on

paljon pienempi kasa romua kuin auto ja moottoripyöriä poistuu liikenteestä huomattavasti vähemmän kuin autoja. Ja nekin poistumiset tapahtuvat onnettomuuksien kautta lähes, mutta osat menevät nopeasti uusiokäyttöön, koska varaosien hinnat ovat niin korkeita. Infottiin myös miten eri kerhot ovat neuvotelleet erilaisia alennuksia eri vakuutusyhtiöiltä, kannatta kysellä, koska siten vakuutusmaksut ovat pienempiä.

Poliisimestari Martti Laihorinne esitti oman ja edustamansa laitoksen tervehdyksen paikalle saapuneille motoristeille ja antoi kiitokset moottoripyöräjärjestöille heidän tekemästään liikenneturvallisuuksi lisävästä työstä. Motoristien reilun suhtautumisen toista kohtaan hän toivoi olevan esimerkkinä muille tielläliikkuville. Maanteillä, kuten kaupungeissakin tarvittaisiin kohteliaisuutta liikenteessä enemmänkin. Ja jotta poliisimestarin sanat ja suhtautuminen asi-

aan olisi tullut kaikille selväksi, hän esitti julkisen kiitoksen vielä lehtikirjoituksen muodossa 14.5.-93 ilmestyneessä Keskipohjanmaa lehdessä.

Perinteinen lelukeräys ei tällä kertaa tuottanut ihan rekka-autollista leluja jaettavaksi Kokkolan päiväkodeille, mutta torilla olleeseen peräkärryyn kerääntyi kuitenkin melkoinen määrä erilaisia leluja.

Kasvatustoiminnan ohjaaja Pirjo Forss-Pennanen kiitti läsnäolleita motoristeja siitä ystävällisyydestä ja avokätisyydestä sekä rehtiyydestä, jota tällainen käytös esittää. Ja varmemmaksi kiitokseksi päiväkotilaisten kuoro esitti kiitoslaulun. Laulun, joka näytti ujostuttavan suurelle väkimäärälle totuttomia pieniä lapsia äänenkäytössä, mutta onneksi ohjaaja oli mukana ja laulu raikui ilman äänentoistolaitteitakin.

Kokko MC-Club ry:n puheenjohtaja Harri Mykrä oli huojentuneen helpottunut kun

tapahtuma oli ohi ja seuraavan vuoden järjestäjä Uudenkaupungin Moottoripyöräkerho ry oli vastaanottanut "Kiertovanteen", joka materiaalisesti esittää tapahtuman järjestämistä. Harri Mykrä kertoi järjestelyjen sujuneen suhteellisen hyvin ja kaikkien tarvittavien lupien ja oikeuksien saamisen olleen helpohkoa, onhan kerho aina halunnut pitää hyvät suhteet virkavaltaa ja muita organisaatioita kohtaan. Isompia hässäköitä ei tapahtunut ja jo toisena vuonna peräkkäin paraati saattoi "ajaa" koko ajan eikä tarpeettomia pysähdyksiä tehty.

Jos auringon ja lämmön lisäksi jäi jotain kaipaamaan, niin se jotain puuttui lähtöpäikälle ajettaessa annetusta kassista. Aina-kaan meidän ryhmäläiset eivät tiukasta etsinnästä huolimatta löytäneet vuoden 1993 Kevätpäivät -tarraa. No, onhan moottoripyöräily muutakin kuin merkkejä ja tarroja, puuttuihan Pystymettästäkin mettä.

Piirteli Pertsu

AlfaLine

TARJOUS MP-69
JÄSENILLE! -15%

Touch of Class!

TouchGard

VAKUUTUSYHTIÖIDEN SUOJITTELIJA

Tilaa nyt hyvissä ajoin ennen pyöräilykautta MP-69 näyttelyssä esiteltä TouchGard moottoripyörähälytintä jonka laatuun maahantuojat, jälleenmyyjät sekä alan ammattilaiset luottavat. Tutustu lehdessä olevaan artikkeliin.

2
VUODEN
TAKUU

TARJOUHINTAAN

MALLI TG-1004 N
Avalnohjattu

830,-

MALLI TG-4
Radlokauko-ohjattu

1296,-

VAT
VAKUUTUS
YHTIÖIDEN
HYVÄKSYMÄ

TouchGard
MURTOHÄLYTIN
ASiantuntija

Soita heti tai
tule käymään!

Don't Touch my bike!

mp
POWER SHOP

KURHRIITE 68, (Tikkurila) 01300 VANTAA
Puh.(90) 857 4036 Fax.(90) 857 4016

Taas
**SUOMEN
ULJAIN**
30.7. — 1.8.1992

Kv. Rottaralli

- Paikka** Löydön kartano, 15 km Mikkelistä Lapeenrantaan — Kouvola tietä (nr 13, 15)
- Opastus** Mikkelistä (tie nro 5) jo torstaina 29.7. Voit saapua silloin ja poistua maanantaina ilman eri maksua
- Teema** Aito kaatopaikan kasvatti taas ihailee rottapyörien krominkiiltoa
- Saa** Kaksi kunnon aamiaista, mahtavan päivällisen, hyvän telttapaikan, vuosilaatan, rottaohjelman (mm. Kansankäräjät turvapukuasiassa), aidon saunan, riittävät ja siistit saniteettitilat, rottatarran, keittokatokset, hienon uimarannan, suurteltan suojan auringolta ja jopa rotassa mahdolliselta sateelta; noin 50 pokaalista ja muusta palkinnosta riittää joka lajiin... Lisäksi paras mahdollinen seura, elävä musiikki...
- Mitä muuta odotat kunnon kokkkareilta?!!
- Maksaa** a' 90 FIM, alle 12-vuotiaat maksutta.
- Lisäksi** Motoristihinnoin olutteltoa-, kioski-, grilli- ja kievaripalvelut.
- Järjestäjänä** Mikkelin Matkapyöräilijät r.y
St. Michel Road Rats MC/Finland
- Lisätietoja** Seppo Linjama 955 - 172 104

69 SHOP

College	95
T-paita	50
Lippis	25
Matkapussi	45
Motoristi-kansio	30
Kangasmerkki	15
Iso tarra	5
Pieni tarra	3
Juliste	10
Postikortti	3
Vuosilaatta (Kontio ja Talviralli)	10
Peruslaatta (Kontio ja Talviralli)	40
Pyörämerkki (etukäteismaksu)	110
Kerhopyyhe	65
Kerhotuoppi	40
Juhlantuoppi (etukäteismaksu)	180
Hopeamerkki	50
Ajohanskat	295
Pikeetakki	150
Solmio	30

TULE, TUTUSTU, OSTA!
69 SHOP Mototrip, Sunnanvik
SOITA, KYSELE, TILAA!
Arto 90 - 298 6432 tai 296 3232